

DECIZIE

14 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Tamara Chișca-Doneva
Mariana Pitic
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de Pavel Marcovțev,
în cauza la cererea depusă de creditorul Pavel Marcovțev privind recunoașterea
pretenției suplimentare față de debitorul insolubil Fabrica de Conserve „Merencon”
SRL referitor la dobânda de întârziere în mărime de 1152000,00 lei, cu
confirmarea/validarea sumei în tabelul definitiv al creanțelor al debitorului Fabrica
de Conserve „Merencon” Societate cu Răspundere Limitată,
împotriva hotărârii din 06 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 07 iulie 2014, SRL ”Vlexim-SV” s-a adresat cu cerere introductivă privind
intentarea procesului de insolabilitate în privința debitorului Fabrica de Conserve
„Merencon” SRL, IDNO 1004600008364, cu sediul str. 31 August, nr.4, sat. Mereni,
rl Anenii Noi.

Prin încheierea din 30 septembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă
spre examinare cererea introductivă depusă de SRL ”Vlexim-SV” privind intentarea
procesului de insolabilitate în privința debitorului Fabrica de Conserve „Merencon”
SRL și a fost dispusă punerea sub observație a debitorului; în funcția de
administrator provizoriu a fost desemnată ÎI „Barcari Ina”.

Prin hotărârea din 27 ianuarie 2015 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă
cererea introductivă depusă de SRL ”Vlexim-SV” privind intentarea procesului de
insolabilitate în privința debitorului Fabrica de Conserve „Merencon” SRL; a fost
constatată insolabilitatea debitorului și a fost intentat procesul de insolabilitate cu
inițierea falimentului simplificat în privința debitorului Fabrica de Conserve
„Merencon” SRL, IDNO 1004600008364, cu sediul str. 31 August, nr.4, sat. Mereni,
rl Anenii Noi; a fost ridicat dreptul de administrare a lui Valeriu Toma și s-a propus
desemnarea unui reprezentant întru reprezentarea intereselor societății și ale
asociațiilor și de a participa în cadrul procesului de insolabilitate; în funcția de
lichidator a fost desemnată Ina Barcari; a fost dispusă aplicarea sechestrului și
interdicțiilor de înstrăinare pe toate bunurile și pe conturile bancare ale debitorului,
precum și pe corespondența comercială; a fost dispusă suspendarea executării și
urmăririi bunurilor debitorului, precum și curgerea prescripției dreptului de a cere
executarea silită; a fost obligat lichidatorul de a notifica creditorii de a înregistra

cererile de validare a creanțelor pentru întocmirea tabelului definitiv al creanțelor în termen de 40 zile de la intentarea procesului, adică până la 05 mai 2015; a fost stabilită ședința de validare a creanțelor și prima adunare de raportare pentru 05 mai 2015 ora 10:00.

La 02 decembrie 2016, Pavel Marcovțev a înaintat o cerere solicitând recunoașterea pretenției suplimentare față de debitorul insolubil Fabrica de Conserve „Merencon” SRL referitor la dobânda de întârziere în mărime de 1152000,00 lei, cu confirmarea/validarea sumei în tabelul definitiv al creanțelor.

În motivarea cererii a invocat că prin încheierea din 27 martie 2014 a Judecătoriei Centru, mun.Chișinău, definitivă din 14 aprilie 2014, a fost confirmată tranzacția de împăcare prin care a fost recunoscută suma datoriei în mărime de 2560000 lei, care ulterior a fost inclusă în tabelul definitiv al creanțelor.

Menționează că în dispozitivul încheierii din 27 martie 2014 a Judecătoriei Centru, mun.Chișinău, Fabrica de Conserve „Merencon” SRL a fost obligată în termen de 7 zile să stingă datoria benevol, în caz contrar intervine obligația privind achitarea suplimentară a 5% pentru fiecare lună de întârziere.

Precizează că, suma finală pentru întârziere constituie 11520000 lei, rezultând din calculul: $2560000 \times 5\% = 128000$ lei x 9 luni.

Prin hotărârea din 06 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea creditorului Pavel Marcovțev privind încasarea dobânzii de întârziere în procesul de insolabilitate intentat în privința debitorului Fabrica de Conserve „Merencon” SRL la cererea Societății cu Răspundere Limitată „Vlexim-SV”.

Pavel Marcovțev a declarat recurs la 21 decembrie 2016 împotriva hotărârii din 06 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitând repunerea în termen, casarea hotărârii din 06 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei la rejudecare pentru emiterea încheierii.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de insolabilitate eronat a aplicat normele de drept material și procedural și incorect a examinat procedura de examinare privind includerea cerințelor suplimentare în tabelul final al creanțelor debitorului.

Opinează că, instanța de apel contrar art. 144 alin.(4), (5), (6) al Legii insolabilității, examinând cererea sa, a adoptat hotărâre, însă urma să adopte o încheiere motivată. Iar, cererea înaintată, nu urma a fi examinată ca litigiu separat, dar ca o cerere de includere în tabelul definitiv al creanțelor, deoarece din prevederile Legii insolabilității rezultă că acestea sunt două proceduri diferite.

Remarcă recurentul că, a fost inclusă în tabelul definitiv al creanțelor suma de 2560000 lei.

Consideră neîntemeiată concluzia instanței de insolabilitate precum că procentele urmau a fi calculate până la acceptarea cererii de chemare în judecată-30 septembrie 2014, or, conform art. 11 alin.(1) al Legii insolabilității, componența și mărimea obligațiilor debitorului sunt cele existente la momentul depunerii cererii introductive, dacă legea nu prevede altfel.

Afirmă că, rezultând din prevederile art. 75 alin.(1), (3) al Legii insolabilității, calcularea penalităților, dobânzilor și altor plăți aferente datoriei creditoare ale debitorului se suspendă din momentul intentării procedurii de insolabilitate, iar rezultând din prevederile art.142 alin.(7) al Legii insolabilității, o creanță se înscrie în tabel ținându-se cont atât de suma datorată efectiv, cât și de dobânda corespunzătoare sau de penalitatea, sau de orice alt accesoriu calculat până la data

deschiderii procedurii, așa cum rezultă din actele depuse la dosar.

Precizează că, în speță, ziua intentării procedurii de insolvență urmează a fi calculată din ziua adoptării hotărârii de intentare a procesului de insolvență-27 ianuarie 2015, dar nicidecum ziua acceptării cererii introductive spre examinare- 30 septembrie 2014, deoarece perioada între emiterea acestor două acte de dispoziție este o perioadă de observație, or, aceste etape sunt reglementate de articole diferite din Legea insolvenței și anume art. 21 și art. 34 alin. (1) al Legii insolvenței.

Susține că, era în drept de a solicita includerea în tabel a creanței solicitate pentru întârziere pentru perioada 27 martie 2014- 27 ianuarie 2015.

Indică recurentul că, prin hotărârea din 27 ianuarie 2015 administratorul insolvenței a fost obligat să notifice toți creditorii, iar prin încheierea din 10 mai 2016 s-a constatat că, el fiind creditor, nu a fost notificat de către administratorul insolvenței despre intentarea procesului de insolvență.

Menționează că, la recunoașterea creanței în sumă de 2560000 lei prin încheierea din 10 mai 2016, instanța de insolvență, de fapt, l-a repus în termen pentru înaintarea creanțelor. Administratorul insolvenței nu l-a notificat despre intentarea procesului de insolvență nici ulterior, de aceea nu poate fi considerat că a omis termenul nici pentru înaintarea cerințelor referitor la calcularea procentelor pentru întârziere.

Conform art.8 alin.(1) al Legii insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Instanța de insolvență a adoptat hotărârea contestată la data de 06 decembrie 2016, iar Pavel Marcovțev a declarat recurs la 21 decembrie 2016 împotriva hotărârii din 06 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, ceea ce denotă că este în termen.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului contestat prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de Pavel Marcovțev și va casa hotărârea instanței de insolvență, cu restituirea cauzei la rejudecare în instanța de insolvență, din următoarele considerente

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. c) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 429 alin.(1) Cod de procedură civilă, pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel în calitatea lor de instanțe de apel, cât și hotărârile pronunțate de curțile de apel în procedura de insolvență.

Conform art. 1 alin.(4) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Din materialele cauzei rezultă că prin încheierea din 27 martie 2014 a Judecătoriei Centru, mun.Chișinău a fost confirmată tranzacția de împăcare încheiată între Pavel Marcovțev și Fabrica de Conserve „Merencon” SRL, conform

căreia ultima urma să achite benevol, în termen de 7 zile lucrătoare, datoria acumulată conform contractelor de împrumut și acordurile de prolongație în valoare de 2560000 lei. Concomitent, a fost dispusă că în caz de neexecutare a tranzacției de împăcare în termenul convenit de părți, Fabrica de Conserve „Merencon” SRL se obligă de a achita câte 5% pentru fiecare lună de întârziere, iar tranzacția de împăcare va fi transmisă executorilor judecătorești pentru executare forțată (f.d.115).

Prin încheierea din 30 septembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de SRL „Vlexim-SV” (f.d.2-3) privind intentarea procesului de insolvență în privința debitorului Fabrica de Conserve „Merencon” SRL și a fost dispusă punerea sub observație a debitorului; în funcția de administrator provizoriu a fost desemnată ÎI „Barcari Ina” (f.d.82-83).

Prin hotărârea din 27 ianuarie 2015 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea introductivă depusă de SRL „Vlexim-SV” privind intentarea procesului de insolvență în privința debitorului Fabrica de Conserve „Merencon” SRL; a fost constatată insolvența debitorului și a fost intentat procesul de insolvență cu inițierea falimentului simplificat în privința debitorului Fabrica de Conserve „Merencon” SRL, IDNO 1004600008364, cu sediul str. 31 August, nr.4, sat. Mereni, rl Anenii Noi; a fost ridicat dreptul de administrare a lui Valeriu Toma și s-a propus desemnarea unui reprezentant întru reprezentarea intereselor societății și ale asociațiilor și de a participa în cadrul procesului de insolvență; în funcția de lichidator a fost desemnată Ina Barcari; a fost dispusă aplicarea sechestrului și interdicțiilor de înstrăinare pe toate bunurile și pe conturile bancare ale debitorului, precum și pe corespondența comercială; a fost dispusă suspendarea executării și urmării bunurilor debitorului, precum și curgerea prescripției dreptului de a cere executarea silită; a fost obligat lichidatorul de a notifica creditorii de a înregistra cererile de validare a creanțelor pentru întocmirea tabelului definitiv al creanțelor în termen de 40 zile de la intentarea procesului, adică până la 05 mai 2015; a fost stabilită ședința de validare a creanțelor și prima adunare de raportare pentru 05 mai 2015 ora 10:00 (f.d.84-85).

Prin încheierea din 10 mai 2016 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea depusă de Pavel Marcovțev, prin intermediul avocatului Constantin Arabadji și a fost obligat lichidatorul Fabricii de Conserve „Merencon” SRL- Ina Barcari de a include creanța lui Pavel Marcovțev în sumă de 2560000 lei în tabelul preliminar al creanțelor (f.d.105-106).

Ulterior, Pavel Marcovțev a fost inclus în tabelul definitiv al creanțelor al debitorului Fabrica de Conserve „Merencon” SRL din 14 iunie 2016 cu creanța în sumă de 2560000 lei, care a fost validată (f.d.108).

La 02 decembrie 2016, Pavel Marcovțev a înaintat o cerere solicitând recunoașterea pretenției suplimentare față de debitorul insolvent Fabrica de Conserve „Merencon” SRL referitor la dobânda de întârziere în mărime de 1152000,00 lei, cu confirmarea/validarea sumei în tabelul definitiv al creanțelor (f.d.114).

Prin hotărârea din 06 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea creditorului Pavel Marcovțev privind încasarea dobânzii de întârziere în procesul de insolvență intentat în privința debitorului Fabrica de Conserve „Merencon” SRL la cererea Societății cu Răspundere Limitată „Vlexim-SV” (f.d.117-118).

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că instanța de insolabilitate la adoptarea actului judecătoresc contestat, a interpretat eronat normele de drept și a concluzionat contrar circumstanțelor cauzei, prin ce se impune casarea acesteia, cu restituirea cauzei la rejudecare, or, instanța de recurs este în imposibilitate de a exercita controlul judiciar a hotărârii contestate, în condițiile când fondul cauzei a fost examinat evaziv și superficial.

Conform art. 11 alin.(1) al Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, componența și mărimea obligațiilor debitorului sunt cele existente la momentul depunerii cererii introductive, dacă legea nu prevede altfel.

Conform art. 142 alin. (7) al Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, o creanță se înscrie în tabel ținându-se cont atât de suma datorată efectiv, cât și de dobânda corespunzătoare sau de penalitatea, sau de orice alt accesoriu calculat până la data deschiderii procedurii, așa cum rezultă din actele depuse la dosar.

Colegiul conchide că instanța de insolabilitate contrar circumstanțelor cauzei a concluzionat precum că creanța pretinsă de către creditorul Pavel Marcovțev în sumă de 1152000,00 lei, a fost formată ulterior intentării procesului de insolabilitate în privința Fabricii de Conserve „Merencon” SRL, or, atât textul cererii înaintate, cât și textul recursului denotă că dobânda de întârziere pretinsă de a fi inclusă în tabelul definitiv al creanțelor este pentru perioada anterioară intentării procesului de insolabilitate. Or, în contextul prevederilor art. 140 alin.(5) al Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, creanțele neajunse la scadență se consideră scadente din momentul intentării procesului de insolabilitate.

În contextul dat, Colegiul reiterează că creditorul /recurentul Pavel Marcovțev, prin cererea înaintată, pretinde recunoașterea pretenției suplimentare față de debitorul Fabrica de Conserve „Merencon” SRL referitor la dobânda de întârziere în mărime de 1152000,00 lei pentru perioada 24 aprilie 2014 (data expirării termenului de executare benevolă a încheierii din 27 martie 2014 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău privind confirmarea tranzacției de împăcare) -27 ianuarie 2015 (data intentării procesului de insolabilitate), cu confirmarea/validarea acesteia în tabelul definitiv al creanțelor. Or, această circumstanță se identifică și în conținutul recursului declarat împotriva hotărârii contestate.

Colegiul apreciază ca fiind irelevantă speței invocarea de către instanța de insolabilitate a prevederilor art. 24 alin.(2) lit. d) al Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 și anume că pe lângă măsurile de asigurare prevăzute de Codul de procedură Civilă, se suspendă urmărirea individuale ale creditorilor și executarea silită a bunurilor debitorului, precum și curgerea prescripției de a cere executarea silită a creanțelor acestora contra debitorului, deoarece creditorul/recurentul Pavel Marcovțev nu urmărește individual bunurile debitorului sau cere executarea silită, doar pretinde recunoașterea pretenției suplimentare față de debitorul Fabrica de Conserve „Merencon” SRL, cu confirmarea acesteia în tabelul definitiv la creanțelor a procentelor stabilite în baza unui act judecătoresc devenit irevocabil, până la intentarea procesului de insolabilitate.

Astfel, la rejudecarea cauzei urmează a fi verificate aspectele menționate *supra* și supuse aprecierii prin prisma cerințelor înaintate în raport cu normele de drept material aplicabile speței.

De asemenea, la rejudecarea cauzei instanța de insolabilitate urmează a concretiza care este cerința creditorului/recurentului Pavel Marcovțev, or, în recursul

declarat, recurentul insistă asupra faptului că doar a pretins includerea dobânzii de întârziere în tabelul definitiv al creanțelor al debitorului Fabrica de Conserve „Merencon” SRL, dar nu a solicitat încasarea dobânzii de întârziere de la debitor.

La caz, Colegiul consideră a fi relevantă poziția recurentului expusă în textul recursului declarat precum că nu a pretins examinarea unui litigiu de drept în sensul art. 5 alin.(2) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, dar a solicitat includerea în tabelul definitiv al creanțelor suma dobânzii calculate în baza datoriei Fabricii de Conserve „Merencon” SRL față de el.

Din hotărârea contestată se distinge că instanța de insolvență a examinat cererea privind recunoașterea și admiterea cerințelor suplimentare în sensul încasării de la Fabrica de Conserve „Merencon” SRL în beneficiul lui Pavel Marcovțev a dobânzii de întârziere și în final a hotărât respingerea cererii creditorului Pavel Marcovțev privind încasarea dobânzii de întârziere.

În atare circumstanțe, instanța de insolvență urmează a concretiza dacă cerința creditorului Pavel Marcovțev este: de a include suplimentar suma dobânzii de întârziere în tabelul definitiv al creanțelor debitorului; de a rectifica tabelul definitiv al creanțelor debitorului sau este un litigiu de drept cum a și fost examinat de instanța de insolvență. Or, în dependență de solicitarea examinată, instanța de insolvență urmează a adopta actul de dispoziție relevant, adică sub formă de hotărâre sau sub formă de încheiere, în condițiile când în contextul prevederilor Legii insolvenței pot fi adoptate atât hotărâri, cât și încheieri, doar că sunt determinate imperativ actele de dispoziție ce urmează a fi adoptate la examinarea chestiunilor apărute în cadrul procesului de insolvență.

La caz, sunt pertinente și prevederile art. 240 alin.(3) Cod de procedură civilă, conform cărora instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

În consecință, Colegiul conchide că instanța de insolvență nu a reiterat decât selectiv prevederile legale, generalizând prin prisma acestora cerința creditorului Pavel Marcovțev, de altfel, nici nu în textul ei real formulat, or, instanța de insolvență s-a limitat la o examinare superficială și evazivă a cauzei, pe cale de consecință concluzionând contrar circumstanțelor invocate și printr-o interpretare eronată a normelor de drept.

În această ordine de idei, Colegiul precizează că la rejudecarea cauzei instanța de insolvență urmează să ia în considerare și să verifice cele menționate *supra*, să se expună asupra cererii supuse examinării prin prisma argumentelor participanților la proces, după caz, concretizarea acesteia, creându-le condiții obiective pentru realizarea și exercitarea drepturilor procedurale, concomitent, urmează a supune aprecierii și alte circumstanțe ale cauzei, în partea ce ține de fondul cauzei, în măsura în care ele sunt confirmate prin probe și relevante, pertinente soluționării corecte a speței deduse judecării.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că lacunele indicate *supra*, nu pot fi înlăturate la judecarea recursului, prin ce se impune admiterea recursului declarat de Pavel Marcovțev împotriva hotărârii din 06 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, cu casarea hotărârii instanței de insolvență și restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de insolvență-Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecatori.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Pavel Marcovțev.

Se casează hotărârea din 06 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza la cererea depusă de creditorul Pavel Marcovțev privind recunoașterea pretenției suplimentare față de debitorul insolubil Fabrica de Conserve „Merencon” SRL referitor la dobânda de întârziere în mărime de 1152000,00 lei, cu confirmarea/validarea sumei în tabelul definitiv al creanțelor al debitorului Fabrica de Conserve „Merencon” Societate cu Răspundere Limitată, cu restituirea cauzei la rejudecare în instanța de insolabilitate-Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Tamara Chișca-Doneva

Mariana Pitic

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală